

Sygnatura akt: V GC 1966/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 8 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2016 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółki Akcyjnej w I.

przeciwko – (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w I. kwotę 40 110,00 złotych (czterdzieści tysięcy sto dziesięć złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01 września 2015 roku do dnia zapłaty

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 006,00 złotych (dwa tysiące sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 2 417,00 złotych (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 1966/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w I. Sądu Rejonowego w Elblągu o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwoty 40.110,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 września 2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony zawarły umowę sprzedaży produktów oferowanych przez powoda. Z tego tytułu powód wystawił pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do 31 sierpnia 2015r.

W dniu 27 października 2015r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Elblągu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNc 1036/15którym orzekła zgodnie z żądaniem pozwu.

Zachowując ustawowy termin pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa. Ponadto wniósł o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu albowiem powód nie uzasadnił właściwości Sądu Rejonowego w Elblągu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że powództwo jest przedwczesne albowiem strony prowadziły negocjacje odnośnie spłaty dochodzonej nim należności, co miało związek z jakością dostarczonego towaru.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy w Elblągu Wydział V Gospodarczy stwierdził swą niewłaściwość miejscową i rozpoznanie sprawy przekazał według właściwości Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

W odpowiedzi na sprzeciw powód potrzymał żądanie pozwu, zaprzeczając jednocześnie aby między stronami prowadzone były rozmowy mające na celu wydłużenie terminu płatności lub dotyczące jakości dostarczonego towaru.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany jest dzierżawcą gospodarstwa rolnego w D. w województwie (...). Przedstawiciel handlowy powoda zaproponował zarządcy gospodarstwa, pracownikowi pozwanego współpracę i doszło do jednego zakupu, było to żyto hybrydowe. Sprzedano 200 jednostek żyta.

Dowód: zeznania świadka W. W. (00:02:19 – 00:09:56

minuta protokołu rozprawy z dnia 8 czerwca 2016r.)

Powód w dniu 4 września 2014r. wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) - / (...) na kwotę 40.110,00 zł z tytułu zakupu żyta hybrydowego. Termin płatności wskazał na dzień 31 sierpnia 2015r.

Dowód: faktura VAT nr (...) - / (...) (k. 12 akt)

Ustalono prawie roczny termin płatności aby zapłata nastąpiła w terminie. Cena została uzgodniona. Żyto zostało dostarczone firmą kurierską. Kurier uzyskał podpis na fakturze i potwierdzenie że towar został odebrany. Nie było żadnych zastrzeżeń co do jakości towaru. W. W. pod koniec sierpnia nawiązał kontakt z zarządcą gospodarstwa przypominając o terminie płatności. Również we wrześniu rozmawiał dwa razy. Odesłano go do księgowości pozwanego. Rozmawiał nawet z dyrektorem do spraw ekonomicznych pozwanego. Wszyscy obiecywali zapłatę. Nigdy nie było rozmów o przedłużeniu terminu płatności. Gdyby W. W. rozmawiał na ten temat przekazałby specjalny druk – wniosek do zarządu o przedłużenie terminu płatności. Reklamację również należałoby złożyć na piśmie. Reklamacji pozwany nie składał.

Dowód: zeznania świadka W. W. (00:09:56 – 00:16:56

minuta protokołu rozprawy z dnia 8 czerwca 2016r.)

Powód w dniu 25 września 2015r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 40.110 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 25.09.2015r. z dowodem nadania listem

poleconym (k. 13 – 14 akt).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz zeznań świadka W. W..

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka D. F. na okoliczność rozmów prowadzonych między stronami dotyczącymi jakości dostarczonego towaru a także wydłużenia z tego powodu terminu płatności przez powoda albowiem dowód na okoliczność, że powód wyraził zgodę na przedłużenie terminu płatności powinien mieć potwierdzenie w dokumencie lub zeznaniach powoda. Zeznania świadka - pracownika pozwanego nie mogą stanowić dowodu na złożenie oświadczenia woli przez powoda.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży, przez którą sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art.535 kodeksu cywilnego).

Postępowanie dowodowe wykazało, że powód sprzedał pozwanemu żyto hybrydowe w ilości i za cenę wyszczególnioną w fakturze VAT. Faktura została podpisana przez przedstawiciela pozwanego. Nie zgłaszano reklamacji co do złej jakości towaru, powód nie przedłużył prawie rocznego terminu płatności.

Faktura VAT jest jedynie dokumentem rozliczeniowo – księgowym, ale potwierdza również warunki umowy łączącej strony.

Powód prawidłowo wykonał ciążące na nim obowiązki wynikające z umowy sprzedaży. Przeniósł na pozwanego własność zakupionych przez niego towarów i wydał mu je. Obowiązkiem pozwanego była zaś zapłata ceny. Pozwany nie wykonał tego obowiązku w całości.

Powództwo podlegało więc uwzględnieniu. Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wymagalności faktury.

Jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wynikającą z art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego sprawę pozwanego. Na koszty, których zwrot należał się powodowi od pozwanego złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 2.006 zł i wynagrodzenie jego pełnomocnika ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu – Dz.U. nr 163, poz.1349 ze zm. wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś